

билан кўп мукофот ва савобларга эришадилар. Биз Зулҳижжанинг аввалги ўн кунлиги афзал кўрилишидан кўзланган ҳикмат борасида шуни айтамызки, ўша кунларда ҳожилар ҳаж амалларини бажараётган бўладилар, кунларнинг энг улуғи Арафа ва Қурбон ҳайити ҳам айнан шу ўн кунлик ичидадир. Шу сабаб бу вақтда қилинган амаллар Аллоҳ учун энг маҳбуб саналади.

مَّا يَأْتِي الضُّفَاءَ لِقَاءِ مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَعٌ لِّلَّهِ لِيَصِلَ إِلَى لَوُؤْسِ رَنْ أُنْعَهُ لِّلَّهِ يَضْرِبُ رِبَاجَ نَعْوٍ
حَيْحَ صُودَنَسَ وَأَرْبَابَ أَوْرِيَّ حَجَّ لِيَذَرُ شَعْيَ نَعْيٍ رُشَّ عَالِ أَيْ نُدَلِ

Жобир розийаллоҳу анҳудан ривоят қилинишича, Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам шундай деганлар: “Дунё кунларининг энг афзали ўн кунлик (яъни Зулҳижжанинг ўн кунлиги)дир” (Баззор ривояти. Ривоят санади саҳиҳ).

Уламолар Зулҳижжанинг ўн кунлиги афзалми ёки Рамазоннинг охириги ўн кунлиги афзалми, деган масалада ихтилоф қилишган. Аллома Ибн Қаййим бу борада қуйидаги фикрни билдирган: “Рамазоннинг охириги ўнлигининг тунлари Зулҳижжанинг аввалги ўн кечасидан афзалдир. Зулҳижжанинг аввалги ўн куни Рамазоннинг охириги ўн кунидан афзалдир. Арафа ва қурбонлик қилинадиган кун сабабидан Зулҳижжанинг аввалги ўн кунлиги афзал. Лайлатул қадр сабабидан Рамазоннинг охириги ўн тунлиги афзал саналади”.

رُوِّدَ شَلُّ دِيَّ سَ مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَعٌ لِّلَّهِ لِيَصِلَ إِلَى لَوُؤْسِ رَنْ أُنْعَهُ لِّلَّهِ يَضْرِبُ رِبَاجَ نَعْوٍ
هُدَنَسَ وَرَكَاسَ عُنْبَ أَوْ رَابَابَ أَوْ قِيَّ بَلَّ أَوْ أَوْرِيَّ حَجَّ لِيَذَرُ شَعْيَ نَعْيٍ رُشَّ عَالِ أَيْ نُدَلِ
فِي غَضٍ

Абу Саид Худрий розийаллоҳу анҳу Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламдан ривоят қилади: “Ойларнинг саййиди Рамазон, уларнинг ҳурмати энг баланди Зулҳижжадир” (Байҳақий, Баззор ва Ибн Асокир ривояти. Ривоят санади заиф).

Уламолар Рамазон ойи Зулҳижжадан афзаллигини айтишган. Аслида ой ёки амаллар бир-биридан устун бўлади. Масалан, намоз рўзадан афзал. Бироқ бир кун рўза тутиш икки рақъат намоздан яхшироқ.

Доримий ва Байҳақий саҳиҳ санад билан келтирган ривоятда айтилишича, Саид ибн Жубайр Зулҳижжанинг ўн кунлигида ибодатга жидду-жаҳд билан киришар, бошқа вақтда қилмаган саъй-ҳаракатини айнан шу ўн кунликда қиларди.

2. Оиша Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам ушбу кунларда рўза тутганларини кўрмаган ёки эътибор бермаган бўлиши эҳтимолдан холи эмас. Яна Аллоҳ билгувчиروқдир!

Мазкур ривоятнинг зоҳирига назар ташласак, Зулҳижжанинг аввалги ўн кунида, тўғрироғи тўққиз кунида рўза тутиш макруҳлиги келиб чиқади. Аммо уламолар бошқа ривоятларни ҳам ўрганиб чиққач, бу кунларда рўза тутиш мустаҳаблиги таъкидлашган.

Биз бу ерда Оиша розийаллоҳу анҳонинг ривоятини маълумот учун, қилинаётган иш холис ва оз бўлса ҳам мукамал бўлиши учун келтирдик. Энди бошқа ривоятларни ўрганамиз.

مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ لَيْلِ صِيَّيِّبٍ لِّلْجِوْرِ اَوْ رَأْسِ عَبْنِ عَرَوَاتِ اَزْمِ اَنْ عَرِدِلْ اَخْرَبَ دَيْنُهُ نَعْوِ
مُؤَيَّوْءِ وَهِيَ حَلَالٌ يَذْعُ سِتْمُؤِصَيِّ مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ لَيْلِ صِيَّيِّبٍ لِّلْجِوْرِ اَوْ رَأْسِ عَرَوَاتِ اَزْمِ اَنْ
دُوَادُ وُبَّ اَهْ اَوْرَسِي مَخْلُ اَوْ رَهْ شَلْ اَنْ مَنِّي نَتْلُ وَاَرْهْ شَلْ كُنْ مِمَّ اَيَّ اَهْ تَالَتْ وَاَرْوْشَاعِ
حِيْحَصُ هَدَنْ سَوِيَّ قِيَّوْبَلْ اَوْ دَمَّ حَاوِيَّ اَسْنَلْ اَوْ

Ҳунайда ибн Холид хотинидан, у Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам завжаларининг баъзисидан ривоят қилади: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам Зулҳижжанинг тўққиз куни, Ашуро куни ва ҳар ойда (душанба ва пайшанбадан бошлаб) уч кун рўза тутардилар” (Абу Довуд, Насоий, Аҳмад ва Байҳақий ривояти. Ривоят санади саҳиҳ).

Ушбу ривоятда айтилишича, Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам Зулҳижжанинг аввалги тўққиз кунида, Ашуро куни ва ҳар ойда уч кун рўза тутардилар.

Зулҳижжанинг ўнинчи куни Қурбон ҳайити бўлиб, бу кунда рўза тутиш мумкин эмас. Шу сабаб рўза ҳақида гап кетганда “Зулҳижжанинг тўққиз кунида рўза тутиш” жумласи ишлатилади.

Ашуро куни Муҳаррам ойининг ўнинчи куни. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам мазкур ойнинг ўнинчи куни рўза тутиб юрганлар. Вафотларидан бир йил олдин яҳудийлар ҳам шу куни рўза тутишларидан хабар топгач, келаси йили тўққизинчи куни ҳам рўза тутишни ният қилганлар. Аммо бу нарса у зотга насиб қилмаган. Шундай бўлса-да, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам сўзлари ва ниятлари шаръий қоида бўлиб қолиб, Ашуро кунининг ёлғиз ўзида эмас, балки тўққизинчи ёки ўн биринчи кунини қўшиб рўза тутиш мақсадга мувофиқдир.

